

— **Zgodovinski zbornik.** Priloga »Laibacher Diocesanblattu«. Izhaja v nedoločeni obrok (sic!). Izdavatelj in odgovorni urednik *Martin Pogučar*, tiska »Katoška tiskarna« v Ljubljani. Naročnina znaša po 50 kr. na leto. Namen novemu strokovnemu listu je z vestnim raziskovanjem zgodovinskih virov položiti temelj škofijski zgodovini. Zatorej bode »Zgodovinski zbornik« zbiral še nenatisnene listine ter prinašal znamenite, v redkih knjigah ali pogrešno objavljene rokopise, cerkveno zgodovinske sestavke, životopise, a tudi popolne kronike posameznih farâ. — Pred nami leže prve tri številke novega lista. V njih beremo najprej listino, s katero je nadvojvoda Ferdinand na prošnjo ljubljanskega škofa Tomaža Hrena potrdil vse od svojih prednikov ljubljanskim škofom podeljene pravice; dalje prinaša list jako korenito zgodovinsko razpravo »Stare pisane mašne bukve kranjskega farnega arhiva«, in naposled temeljito oceno dr. Napotnikove knjige »Sveti Viktorin«. Vse prijatelje domače zgodovine opozarjamo na ta znameniti zbornik.

»**Národna knjižnica.**« Urejuje Anton Trstenjak. I. zvezek. V Ljubljani 1889, 231 str. Cena 1 gl. 20 kr. — Važnega književnega podjetja se je lotil gospod Anton Trstenjak. Začel je izdavat zbirko izvornih in iz raznih, zlasti slovanskih jezikov preloženih povestij, romanov, gledaliških iger in sploh leposlovnih proizvodov. Veseli pozdravljamo to podjetje g. Trstenjaka, ker živo čutimo, kakó tuja knjiga preplavlja slovenske naše rodbine, v katerih, dasi se štejejo za domoljubne, večkrat ne najdeš domače knjige. Veseli nas pa tudi, da je g. izdavatelj takoj s prvim zvezkom »Narodne knjižnice« srečno pogodil. Objavil je v njem izvorni roman »Pobratimie«, ki ga je spisal g. dr. Jos. Vošnjak. Bralci našega lista poznajo g. dr. Vošnjaka iz prejšnjih letnikov kot jako ljubeznivega pripovedovalca; tudi širšim krogom národovim se je g. dr. Vošnjak priljubil s svojimi iz preprostega národa zajetimi povestimi, v katerih takó lepó opisuje vrline in napake kmetskega našega ljudstva. In zdaj nam g. dr. Vošnjak tudi v svojih »Pobratimih« podaje lepo in zanimivo povest, v kateri nam živo slika razvoj socialnega življenja in političnih bojev zadnja leta po slovenskem Štajerji. Za danes samó opozarjamo vse prijatelje slovenskega leposlovja na Trstenjakovo »Národno knjižnico« in zlasti na Vošnjakove zanimive »Pobratime«, o katerih hočemo o priliki še posebej govoriti. — »Národna knjižnica« se prodaje samó v lepó vezanih izvodih, kar moramo še posebno odobravati.

Odlikovanje slovenskega učenjaka. Jugoslovanska akademija v Zagrebu je učenega rojaka našega g. prof. *dr. Gregorja Kreka* v Gradci imenovala za svojega dopisjočega člana. Iskreno čestitamo!

Nektera duhovna opravila. Labaci 1888. *Sumptibus et literis successorum Blasnik* Pod tem naslovom je izšla knjiga, katero, kakor kaže že napis, naj bi rabili v prvi vrsti duhovniki. — Pri prvem pogledu mi je ugajala ta knjiga zeló, kajti oblika, popir, tisek — vse je takó pripravno in lično, kakor si morem želeti — no, znano je pa tudi, da nam novega cerkvenega obrednika res treba. O vsebini omenjene knjige, o razvrstitvi in slovnici pa moram reči javno nekaj besed.

Da je naše slovensko ljudstvo véрно, svedoči nam naša prebogata književnost z nabožno vsebino. Redka je hiša brez »pratike«, a še redkejša brez molitvene knjige. Zato pa moram grajati očitno, da so baš najrazširjeneše knjige pisane v slabi, dá, v pravi rokovnjaški slovensčini. Dandenašnji hoče biti že vsakdo pisatelj, dasi o slovnici nima morda niti pojma. To velja tudi o knjigi »Nektera duhovna opravila«. Pisatelj te knjige ni objavil svojega imena, kar je čisto prav, kajti lovorik si ni pridobil s tem delom in morda mu je očitala vest, da slovnice ne pozna, zato je ostal prikrit.